

Bez Tebe mám v duši splín

Karel Gott

Je troufale svá
A když jde, tak se zdá,
Že se vznáší.
Když potkám ji, tak zůstanu stát,
Ač na každéj pád
Tak rád bych vznášel se s ní.

To kouzlo, ten šarm
A ten kytary tvar,
Úsměv zvláštní.
Snad pouze jednu chybičku má,
Je nevšímavá,
Leč já buď jak buď
Říct jí mám chuť:
Baby
Bez tebe mám v duši splín
Když mizíš v dálce jak dým,
Já však nechci to vzdát
A smířit se s tím
Baby,
Bez tebe mám v duši splín,
Když nechceš být pro mě vším,
Já však nechci to vzdát
A bez boje smířit se s tím

Ty oči jak hřích
A dva démanty v nich,
To je výzva,
Ta výzva, kterou jen slepý bloud
By moh' nepřijmout,
Leč já mám oči i plán.

Chci s ní objet svět,
Zítř obstarám hned
Všechna víza.
Pak pro ni koupím cestovní vak
A až chytne vlak,
Tak dvorně smeknu
Dřív, než řeknu:
Baby,
Bez tebe mám v duši splín,
Když mizíš v dálce jak dým.
Já však nechci to vzdát
A smířit se s tím
Baby,
Bez tebe mám v duši splín,
Když nechceš být pro mne vším,
Já však nechci to vzdát
A bez boje smířit se s tím